

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ, ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

[ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ](#)

Στους Νεκρικούς Διαλόγους ο Λουκιανός παρουσιάζει τριάντα διαλογικά στιγμιότυπα, στα οποία συμμετέχουν γνωστές προσωπικότητες που έχουν πεθάνει. [...] Ο διάλογος που ακολουθεί διεξάγεται ανάμεσα στον πορθημέα του κάτω κόσμου, τον Χάροντα, και τον Μένιππο, ο οποίος έζησε μέχρι τον θάνατό του με βάση τα ιδεώδη των κυνικών. (Οι κυνικοί πρέσβευαν την άρνηση των καθιερωμένων κοινωνικών αξιών, όπως ο πλούτος, η δόξα, η ομορφιά κ.ά.). Ως συνέπεια του τρόπου με τον οποίο έζησε, ο Μένιππος δεν έχει ούτε τον οβολό που έβαζαν στο στόμα του νεκρού ως αμοιβή του Χάροντα. Ο τελευταίος ζητεί μετά το πέρασμα στην αντίπερα όχθη τα ναύλα.

ΧΑΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ (απόσπασμα)

ΧΑΡΩΝ: Παλιοτόμαρο, πλήρωσέ μου τα ναύλα σου!
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Φώναζε όσο θέλεις, αν σ' αρέσει!
ΧΑΡΩΝ: Πλήρωσε, σου λέω, που σε πέρασα από τη λίμνη!
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Δεν μπορείς να πάρεις από όποιον δεν έχει. (ούκ ἄν λάβοις παρά τοῦ μὴ ἔχοντος)
ΧΑΡΩΝ: Υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει έστω και οβολό;
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Αν υπάρχει κι άλλος, δεν ξέρω. Εγώ πάντως δεν έχω.
ΧΑΡΩΝ: Μα τον Πλούτωνα, θα σε πνίξω, κάθαρμα, αν δεν πληρώσεις!
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Κι εγώ με τη μαγκούρα θα σου σπάσω το κεφάλι!
ΧΑΡΩΝ: Άδικα λοιπόν σου έχω κάνει τέτοιο ταξίδι;
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Να σε πληρώσει για λογαριασμό μου ο Ερμής! Αυτός με παράδωσε σε σένα.
ΕΡΜΗΣ: Τώρα μάλιστα, σώθηκα! Να πληρώνω και για τους νεκρούς!
ΧΑΡΩΝ: Εγώ πάντως δεν σ' αφήνω.
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Ωραία. Τράβα και τη βάρκα σου στη στεριά, και περίμενε όσο θέλεις! Τι να σου δώσω, αφού δεν έχω πεντάρα;
ΧΑΡΩΝ: Δεν ήξερες ότι έπρεπε να φέρεις τα ναύλα σου μαζί σου;
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Το ήξερα, αλλά δεν είχα. Κι ύστερα; Έπρεπε γι' αυτό να μην πεθάνω;
ΧΑΡΩΝ: Εσύ μόνο λοιπόν θα καυχιέσαι πως πέρασες τζάμπα;
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Καθόλου τζάμπα, φίλε μου. Και νερό από τη βάρκα έβγαλα, και κουπί τράβηξα και, στο κάτω κάτω, ήμουν ο μόνος από τους επιβάτες που δεν έκλαιγα!
ΧΑΡΩΝ: Αυτά δεν είναι πληρωμή. Πρέπει να δώσεις τον οβολό, είναι νόμος. Δεν γίνεται αλλιώς.
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Τότε ξαναγύρισέ με στη ζωή.
ΧΑΡΩΝ: Αστείος που είσαι! Για να με ταραξεί στο ξύλο ο Αιακός;
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Άσε με ήσυχο λοιπόν!
ΧΑΡΩΝ: Δείξε μου τι έχεις στο σακούλι.
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Λούπινα, αν θέλεις, και δειπνο της Εκάτης.
ΧΑΡΩΝ: Βρε Ερμή, από πού μας τον έφερες αυτόν τον σκύλο; Τι λόγια έλεγε στο ταξίδι! Κορόιδευε και περιγελούσε όλους τους επιβάτες, κι ήταν ο μόνος που τραγουδούσε όταν εκείνοι έκλαιγαν!
ΕΡΜΗΣ: Μα δεν ξέρεις, Χάρων, ποιον κουβάλησες με τη βάρκα σου; Έναν άνθρωπο αληθινά ελεύθερο. Αυτός δεν νοιάζεται για τίποτε. Είναι ο Μένιππος!
ΧΑΡΩΝ: Αχ, αν σε ξανάβρω κάποτε...
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Αν με ξανάβρεις!... Μα δεν πρόκειται να με πετύχεις για δεύτερη φορά!

Μετάφραση: Παναγιώτης Μουλλάς. Πηγή: Πύλη για την Ελληνική Γλώσσα

Αρκάς, Τα μαύρα, εκδ. Γράμματα

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΗΡΑΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΗΡΑΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΙΔΗΣ